

[Karl Møller]

en løbende afgift, er den rigtige. Hvad det angår, er vi vel nok ikke helt enige med retsforbundet.

Som man erkender i bemærkningerne, er det et meget vigtigt problem at få løst. Man taler om, at det er et realpolitisk forslag. Det skal nok bedømmes en smule ud fra den realpolitik, man fører på dette område nu for tiden, og den går jo rent faktisk på, at man ikke gør ret meget ved tingene. Man taler en hel masse om dem, men reelt gør man ikke noget praktisk ved problemet.

Vi har forsøgt at regne en lille smule på retsforbundets forslag, og det viser sig faktisk, at de 15 pct. af den overskydende afgiftspligtige jordværdistigning, som retsforbundet vil kræve op, ikke svarer til mere end 4 promille af den samlede grundskyld, som i dag opkræves årligt, og enhver kan sige sig selv, at det batter alt for lidt i den sammenhæng, vi her beskæftiger os med. Vi er faktisk så ubeskedne at mene, at det forslag, som kommunisterne efterhånden har fremsat og genfremsat nogle gange, om at indefryse den samfundsskabte værdistigning som en offentlig prioritet ved salg, er noget bedre. Det vil ikke bare bremse op for stigningstakten, det vil også stoppe den inflationsskabende og valutaslugende belåning af kapitalgevinsterne, som der ikke er skabt samfundsmæssig produktion for.

Jeg vil godt fra bemærkningerne trække en enkelt ting frem. Man skriver, at man, hvis det teknisk er muligt, gerne ser hyppigere vurderinger. I den betænkning, som skatte- og afgiftsministeriet nylig har lavet om vurdering af fast ejendom, går man faktisk et skridt videre og taler om, at det i vores databehandlingssamfund med ganske enkle midler vil være muligt at lave årlige vurderinger. Vi ville i hvert fald helhjertet støtte et fælles ønske, eventuelt et fælles forslag, om at få indført disse årlige vurderinger, ikke mindst på den baggrund, at vi også selv for et par år siden har fremsat et lignende forslag.

Ole Olsen (SF):

Det mest interessante, vi har til forhandling nu og her, er sådan set ikke retsforbundets lovforslag. Det er vel det manglende regeringsudspil. Sidste år havde vi nogle små episoder, hvor vi ustandselig efterlyste Kampmanns skattereform. Den kom jo først

meget sent, så sent, at regeringen faktisk gik af bagefter. Jeg er spændt på, om denne regering også vil spille så sent ud, at det først kommer, ganske kort tid før regeringen skal gå af. Det skal den jo engang. Så jeg må spørge: hvor længe endnu?

Jeg vil sige til retsforbundet, at man er lidt for flot med at affeje debitorgevinsterne. Jeg mener ikke, at det går så let bare at sige: de kan klares ved en indeksordning. Debitorgevinsterne er langt større, end at de bare kan klares ved en indeksordning. Jeg synes nok, at man i hvert tilfælde godt kan argumentere for, at det er rimeligt, at disse debitorgevinster bliver beskattet. De fleste af os har – jeg har da også selv – prøvet at sidde med en jordejendom. Man skyldte en bunke penge på den engang, syntes man, man kunne næsten ikke klare det. Efterhånden som årene går, synes man, at man ingen penge skylder væk. Til sidst er det bare en bagatel. Dér får man en fordel, som ganske klart er forbundet med at eje jorden, og som jeg i og for sig ikke synes man bare uden videre kan affærdige med at sige, at den ikke skal beskattes. Jeg skal ikke komme med ideer om, hvordan det skulle gøres, men jeg synes, at problemet er for stort til bare at blive fejlet ind under gulvtæppet.

Retsforbundet har været flot på ét punkt til. Man giver uden videre afkald på de gevinster, der skal beskattes i henhold til de nugældende love. Det er klart, at jeg er enig med retsforbundet i, at de nugældende love ikke er særlig effektive, og at de ikke er særlig velformede, men uden videre at give afkald på det – ja, hvis vi skulle have været i realitetsforhandlinger, så vil jeg da sige, at SF i hvert tilfælde ikke uden videre vil give afkald på disse gevinster, der er opstået. Jeg er dog opmærksom på, at der forskellige steder i Jylland på grund af nogle tidligere lave vurderinger er opstået helt specielle problemer, som vi meget gerne vil være med til at løse, og det har vi i øvrigt sagt mange gange.

Så vil jeg sige én ubehagelig ting til til retsforbundet, og det er om retsforbundets, vil jeg påstå, noget stædige holden fast ved denne form, altså den løbende afgift. Det er en stædighed, som godt kan betyde for andre, at det er meget svært at gå i forhandlinger med retsforbundet, og jeg kan her sådan set tage DKP med med det samme. Nu var hr. Karl Møller jo blid i sit standpunkt. Så